

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Svk/36/2022
Identifikačné číslo spisu: 4020200097
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4020200097.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcov: 1/ Z.. D. R. Q.. XX. X. XXXX, U. J. Č.. XXXX/X S., 2/ J.. E. R. X., Q.. XX. X. XXXX, U. J. Č.. XXXX/X, S., obaja právne zastúpení advokátom JUDr. Ondrejom Mészárosom, so sídlom Brezová č. 10, Želiezovce, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, so sídlom Tomášikova č. 14366/64A, Bratislava, za účasti: 1/RETAIL INVEST LV, s.r.o., so sídlom Sládkovičova č. 1 Nitra, IČO: 51 650 126, právne zastúpený AK Budayová, s.r.o., so sídlom Čulenova č. 5, Bratislava, 2/ K. R., Q.. XX. X. XXXX, U. R. W. Č.. X, S., 3/ J.. P. Č., Q.. X. XX. XXXX, U. R. W. Č.. X, S., 4/ M. R., Q.. X. X. XXXX, U. J. Č.. XXXX/XX, S., 5/ J. Š.Á., Q.. XX. X. XXXX, U. Y. Č.. XXXX/XX, S., 6/ R. R., Q.. XX. X. XXXX, U. D. Č.. XXXX/XXA, S., účastníci 2-6 zastúpení advokátskou kanceláriou A.K.F. LEGAL, s.r.o., so sídlom Čulenova č. 5, Bratislava, 7/ Mesto Levice, so sídlom Námestie hrdinov č. 1, Levice, o preskúmanie rozhodnutí žalovaného č. 31871/2019/SV/98184 zo dňa 16. 12. 2019 a č. 31871/2019/SV/98186 zo dňa 16. 12. 2019, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/30/2020-316 zo dňa 8. 12. 2021 v spojení s opravným uznesením č.k. 11S/30/2020-350 zo dňa 12. 1. 2022, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamieta.

Žalobcovia majú voči žalovanému právo na náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania v celom rozsahu.

Ďalším účastníkom konania náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre ako správny súd zrušil rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného Ministerstva dopravy a výstavby SR č. 31871/2019/SV/98184 zo dňa 16. 12. 2019 a č. 31871/2019/SV/98186 zo dňa 16. 12. 2019 (ďalej preskúmané rozhodnutia) v spojení s prvostupňovými rozhodnutiami Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 17. 9. 2019. Zároveň odmietol žalobu v časti preskúmania rozhodnutia Mesta Levice č. SÚ- 2019/5755-006/Som zo dňa 1. 7. 2019.

2. Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky prvostupňovými rozhodnutiami č. OU-NR-OVBP2-2019/041241-003 zo dňa 17. 9. 2019 a č. OU-NR-OVBP2-2019/041241-004 zo dňa 17. 9. 2019 vylúčil z konania žalobcu 1 a žalobkyňu 2 vo veci návrhu na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby, podanom spoločnosťou RETAIL INVEST, s.r.o., vedenom na Meste Levice pod č. SÚ-2019/5755. Prvostupňový správny orgán rozhodol na základe žiadosti vyššie uvedených fyzických osôb o ich účasť v konaní o umiestnení stavby „Novostavba obchodnej galérie“ na parcele č. 9395/5, katastrálne územie S. - samotná stavba a parc. č. 6896/47, 9395/64, 9395/117, 6896/233, 9395/4, 6896/234, 9395/122 katastrálne územie S. - inžinierske siete a vjazd (ďalej „stavba“). Tieto fyzické osoby sa účasti v územnom konaní domáhali v podanom odvolaní voči rozhodnutiu o umiestnení stavby zo dňa 1. 7. 2019. Prvostupňový správny orgán uviedol, že odvolatelia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu na pozemku č. 9395/190 katastrálne územie S.. K ich tvrdeniu, že sú účastníkmi predmetného konania z dôvodu bezprostrednej blízkosti umiestňovanej stavby k ich pozemku a stavbe uviedol, že odvolatelia nie sú vlastníkami žiadneho z pozemkov, na ktorých má byť stavba umiestnená, ani susedných pozemkov, ani najbližšej stavby a ani nie sú predmetnou stavbou priamo dotknutí. Postavenie účastníka konania im nevyplýva ani z osobitného predpisu. Samotná stavba je umiestnená na pozemku p.č. 9395/5, ktorý nie je susedným pozemkom k pozemku a stavbe odvolateľov. Susedným pozemkom k umiestňovanej stavbe je okrem iného pozemok p.č.9395/117 a 9395/64, pričom ide o pozemky, na ktorých je postavená inžinierska stavba - cesta, ktorej výlučným vlastníkom je mesto Levice. V zmysle § 34 ods. 2 z.č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej stavebný zákon) a § 43a ods. 3 písm. a/ sú tak nie odvolatelia, ale Mesto Levice vlastníkom susednej inžinierskej stavby (cestná komunikácia), t. j. osobou, ktorej vlastnícke práva môžu rozhodnutím byť priamo dotknuté.

3. Právny predchodca žalovaného Ministerstvo dopravy a výstavby SR v preskúvaných rozhodnutiach sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu s tým, že dôvody, ktorými odvolatelia preukazovali svoje právo byť účastníkom územného konania, nie je možné považovať za dostatočné. Poukázal na § 34 stavebného zákona. Z dikcie § 34 ods. 2 vyplýva, že musia byť súčasne splnené dve podmienky: existencia vlastníckeho alebo iného práva v zmysle § 139 stavebného zákona a že toto právo môže byť návrhom priamo dotknuté. Túto otázku vždy posudzuje stavebný úrad podľa okolností konkrétneho prípadu a na základe toho vymedzí okruh účastníkov konania. Účasť na konaní vlastníkov, resp. nájomcov pozemkov, ktorí nemajú priamu spoločnú katastrálnu hranicu so stavebným pozemkom, je na posúdení stavebného úradu, či ich vlastnícke práva alebo iné práva k týmto pozemkom môžu byť rozhodnutím stavebného úradu priamo dotknuté. V danom prípade sa umiestnením predmetnej stavby vlastnícke a užívacie práva týchto vlastníkov nezmenia.

4. Správny súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že podľa § 139 ods. 2 písm. d) stavebného zákona sa susednou stavbou rozumie aj stavba na takom pozemku, ktorá síce nemá spoločnú hranicu s pozemkom, o ktorý v konaní ide, ale jej užívanie môže byť navrhovanou stavbou dotknuté, je argumentácia žalovaného zjavne nedostatočnou a nesprávnou, pričom výpovednú hodnotu vo vzťahu k možnému ovplyvneniu užívania žalobcov nemá bez ďalšieho stručné konštatovanie, že žalobcovia nie sú vlastníkami žiadneho z pozemkov, na ktorých sa má stavba umiestniť, ani susedných pozemkov, ani najbližšej stavby a teda nie sú predmetnou stavbou priamo dotknutí. Správne orgány vo svojich rozhodnutiach vôbec nevenovali pozornosť argumentom žalobcov, že i napriek tomu môžu byť priamo dotknuté ich vlastnícke práva. Žalovaný ani správny orgán prvého stupňa sa s námietkami žalobcov zrozumiteľným spôsobom, teda spôsobom ozrejmujuúcim úvahy žalovaného a ním hodnotené skutkové i právne okolnosti, nevysporiadal, preto je jeho rozhodnutie nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov. Z uvedeného dôvodu preskúvané rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutia Okresného úradu Nitra zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d) Správneho súdneho poriadku.

5. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť právny predchodca žalovaného Ministerstvo dopravy a výstavby SR v rozsahu výrokov o zrušení rozhodnutí žalovaného, rozhodnutí Okresného úradu Nitra a výroku o náhrade trov konania. Za nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom považoval posúdenie postavenia žalobcov ako účastníkov územného konania. Uviedol, že okresný úrad pri

posudzovaní účastníctva žalobcov v územnom konaní zistil, že žalobcovia nie sú vlastníckmi žiadneho z pozemkov, na ktorých má byť predmetná stavba umiestnená, ani susedných pozemkov, resp. najbližšej stavby a ani nie sú predmetnou stavbou priamo dotknutí. Postavenie účastníkov im taktiež nevyplývalo ani z osobitného predpisu. Stavba je umiestnená na pozemku KCN p.č.9395/5 katastrálne územie S., ktorý nie je susedným pozemkom k pozemku alebo stavbe vo vlastníctve žalobcov. Na základe vyššie uvedeného vyhodnotil, že žalobcovia nemajú postavenie účastníkov územného konania vzhľadom na to, že nie sú vôbec dotknuté ich vlastnícke alebo iné práva. S týmto názorom sa v preskúmaných rozhodnutiach stotožnilo aj ministerstvo a dôvody, ktorými žalobcovia odôvodňujú svoje postavenie účastníkov v územnom konaní, nepovažovalo za dostatočné. Otázku účastníctva posudzuje stavebný úrad podľa okolností konkrétneho prípadu. Účastníctvo osôb, ktoré nemajú priamu katastrálnu hranicu so stavebným pozemkom, je na posúdení stavebného úradu, či ich vlastnícke práva alebo iné práva k týmto pozemkom môžu byť rozhodnutím správneho orgánu priamo dotknuté. Mal za to, že preskúmané rozhodnutia, ako aj rozhodnutia okresného úradu, boli riadne odôvodnené. Žiadal, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

6. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadrili žalobcovia prostredníctvom ich právneho zástupcu podaním zo dňa 13. 5. 2022. Žiadali kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

7. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadrili ďalší účastníci 2, 3, 4, 5, 6 prostredníctvom ich právneho zástupcu podaním zo dňa 18. 5. 2022. V plnom rozsahu sa stotožnili s kasačnou sťažnosťou. Žiadali zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a priznať im náhradu trov kasačného konania.

8. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril ďalší účastník 1 podaním zo dňa 19. 5. 2022 prostredníctvom právneho zástupcu podaním obsahovo totožným ako vyjadrenie ďalších účastníkov v rade 2-6.

9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, včas a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom v rozsahu kasačnej sťažnosti, ktorej obsahom bol kasačný súd viazaný (§ 453 ods. 2 SSP), zistil, že kasačná sťažnosť je nedôvodná z nasledovných dôvodov:

10. Predmetom súdneho prieskumu boli rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného Ministerstva dopravy a výstavby SR, ktorými zamietol odvolania žalobcov a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Nitra zo dňa 17. 9. 2019, ktorými prvostupňový správny orgán vylúčil z konania vo veci návrhu na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby podaného ďalším účastníkom v rade 1, žalobcu a žalobkyňu. Títo v podaní zo dňa 17. 10. 2019 uviedli konkrétne tvrdenia, prečo by mali byť ako vlastníci susednej stavby dotknutí na svojich vlastníckych právach. Uviedli najmä, že podľa orientácie a umiestnenia umiestňovanej stavby je zrejmé, že zadná časť stavby je orientovaná na ich stranu stavby, tzn. zásobovanie, ventilátory, resp. klimatizačné zariadenia, odpadky. Z toho vyplýva, že by v prípade umiestnenia stavby došlo k zvýšeniu hluku, prachu, smradu a väčšieho osvetlenia v noci, ako aj zvýšeniu frekvencie cestnej premávky. Tým, že je zásobovanie stavby navrhnuté v zadnej časti stavby, by zásobovacie vozidlá museli prichádzať do zásobovacej časti z vedľajšej cesty v časti, ktorá je označená ako obytná zóna. Poukázali na to, že táto vedľajšia cesta v obytnej zóne nebola dimenzovaná pre takú frekvenciu zásobovacích vozidiel s ťažkou váhou. Osobitne poukázali na zvýšenie hluku z klimatizačných zariadení, zo zásobovania pri nakladaní a vykladaní tovaru aj v noci, z pohybu zásobovacích vozidiel (pípanie pri cúvaní).

11. Prvostupňový správny orgán vyhodnotil tieto skutočnosti tak, že žalobcovia nie sú vlastníckmi žiadneho z pozemkov, na ktorých má byť stavba umiestnená a ani susedných pozemkov, ani najbližšej stavby, pretože najbližšou stavbou je stavba miestnej komunikácie vo vlastníctve Mesta Levice. V danom prípade tak nie odvolatelia, ale Mesto Levice ako vlastníck susednej inžinierskej stavby, je osobou, ktorej vlastnícke práva môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Namietané skutočnosti, ktoré podľa žalobcov mali svedčiť o ich dotyku na ich vlastníckych právach, nevyhodnotil. Právny

predchodca žalovaného sa v preskúvaných rozhodnutiach v plnom rozsahu stotožnil s názorom prvostupňového správneho orgánu a bez ďalšieho skonštatoval, že v danom prípade sa umiestnením predmetnej stavby vlastnícke a užívacie práva týchto vlastníkov nezmenia.

12. Podľa § 34 ods. 2 zákona, č. 50/1976 Z. z. (stavebný zákon) v znení účinnom ku dňu 22. 12. 2019 (právoplatnosť preskúvaných rozhodnutí) v územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.

Podľa § 139 ods. 2 písm. d) citovaného zákona ak sa v tomto zákone používa pojem "susedná stavba", rozumie sa ňou aj stavba na takom pozemku, ktorý nemá síce spoločnú hranicu s pozemkom, o ktorý v konaní podľa tohto zákona ide, ale jej užívanie môže byť navrhovanou stavbou dotknuté.

13. V danom prípade žalobcovia svoje postavenie účastníkov územného konania odvodzovali od ustanovenia § 34 ods. 2 stavebného zákona, podľa ktorého sú účastníkmi územného konania o umiestnenie stavby aj právnické a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Toto ustanovenie upravuje 2 osobitné skupiny účastníkov: 1/ osoba, ktorá má vlastnícke alebo iné právo k pozemkom a stavbám na nich, 2/ osoba, ktorá má vlastnícke alebo iné práva k susediacim pozemkom a (susediacim) stavbám. Hoci to citované ustanovenie neustanovuje celkom jasne, pod pojmom „pozemok“ sa v prvom prípade rozumie pozemok, ktorého sa má týkať územné rozhodnutie. Stavbou na ňom sa potom rozumie stavba, ktorá už stojí na takomto pozemku, najmä ak sa na pozemku má umiestniť vedľa existujúcej stavby nová stavba alebo v prípade prístavby či nadstavby existujúcej stavby. Žalobcovia ani netvrdili, že by mali vlastnícke alebo iné právo k pozemkom, na ktorých sa umiestňuje stavba alebo k akejkoľvek stavbe na nich.

14. Žalobcovia tvrdili, že mali byť účastníkmi územného konania z druhého uvedeného dôvodu, teda že mali vlastnícke alebo iné právo k susedným pozemkom alebo susedným stavbám. Tieto pojmy stavebný zákon definuje v § 139 ods. 2 písm. c) a d). Pojmom susedné pozemky a stavby na nich sa rozumie pozemky, ktoré majú spoločnú hranicu s pozemkom, ktorý je predmetom správneho konania podľa tohto zákona a stavby na týchto pozemkoch. Pojmom susedná stavba sa zase rozumie aj stavba na takom pozemku, ktorý nemá síce spoločnú hranicu s pozemkom, o ktorý v konaní podľa tohto zákona ide, ale jej užívanie môže byť navrhovanou stavbou dotknuté.

15. Žalobcovia uvádzali, že ich stavba rodinného domu na pozemku p.č.9395/190 sa musí považovať za susednú stavbu v zmysle § 139 ods. 2 písm. d) stavebného zákona. Aj keď pozemok žalobcov nemá spoločnú hranicu s pozemkami stavebníka, užívanie stavby na pozemku žalobcov môže byť dotknuté navrhovanou stavbou. Podmienka, že užívanie stavby môže byť navrhovanou stavbou dotknuté, sa musí vykladať v spojení so základnou podmienkou účastníctva vlastníka takej stavby v územnom konaní o umiestnení stavby podľa § 34 ods. 2 stavebného zákona. Podľa neho je totiž osoba, ktorá má vlastnícke alebo iné právo k takej stavbe, účastníkom konania, len ak toto jej právo môže byť územným rozhodnutím priamo dotknuté (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžk/23/2021) Podľa judikatúry vo všeobecnosti platí, že pritom treba skúmať, či umiestnením alebo uskutočnením stavby podľa podmienok príslušného rozhodnutia existuje možnosť ovplyvnenia takého práva; netreba skúmať reálny faktický zásah do týchto práv (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžp/20/2012, judikát R 105/2013). Na druhej strane však spojenie „priamo dotknuté“ vyjadruje hrozbu značnej a bezprostrednej intenzity porušenia (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžp/1/2010). S ohľadom na znenie § 139 ods. 2 písm. d) stavebného zákona judikatúra tak isto vyslovila, že existencia možného ovplyvnenia vlastníckeho alebo iného práva k pozemkom a stavbám (vrátane susedných) je spätá výlučne so stavbou povolenou stavebným povolením, a nie napr. so samotnou výstavbou tejto stavby (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžo/49/2016).

16. Na základe uvedeného tak možno uzavrieť, že žalobcovia mali byť účastníkmi územného konania o umiestnení stavby v prípade, ak by ich vlastnícke právo k ich stavbe na pozemku p.č. 9395/190, osobitne jej užívanie, mohlo byť dotknuté samotnou stavbou stavebníka. Stavebný zákon bližšie

nevymedzuje, čo treba rozumieť pod „dotknutím“ vlastníckeho práva. Na účely posúdenia toho, ako sa možno dotknúť vlastníckeho práva, možno použiť spôsoby takého obmedzenia príkladmo vymedzené v § 127 Občianskeho zákonníka. Dotknutie vlastníckeho práva vlastníka susednej stavby tak môže spočívať najmä v jej ohrození úpravami vlastnej stavby alebo na vlastnom pozemku, v nadmernom obťažovaní hlukom, prachom, popolčekom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, dymom, svetlom, tienením a vibráciami. Vo všetkých prípadoch však zdrojom tohto vplyvu musí byť samotná stavba, o ktorej umiestnenie ide.

17. Žalobcovia v prihlásení sa do územného konania aj v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu konkrétne uviedli, akým spôsobom podľa nich môže byť ich stavba priamo dotknutá umiestňovanou stavbou. Konkrétne uviedli možné ovplyvnenie užívania ich rodinného domu tzv. imisiami, všetko v súvislosti s orientáciou zásobovacej časti povolovanej stavby.

18. Tu je potrebné v plnom rozsahu súhlasiť s názorom správneho súdu, že právny predchodca žalovaného ani prvostupňový správny orgán sa nevysporiadali s týmito námietkami žalobcov a len stroho konštatovali, že nemajú postavenie účastníkov konania, pretože nie sú vlastníkami najbližšej stavby k povolovanej stavbe. Ako bolo vyššie vysvetlené, účastníctvo v územnom konaní v zmysle § 34 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 2 písm. d) stavebného zákona nie je založené na vlastníctve najbližšej stavby k umiestňovanej stavbe. Pojem susedná stavba nemožno stotožňovať s najbližšou stavbou. Môže nastať situácia, kedy môžu byť dotknuté vlastnícke práva vlastníkov nie priamo najbližšej stavby, ale inej susednej stavby. Práve dotknutie na právach konkrétnej osoby musí posúdiť prvostupňový správny orgán v kontexte individuálnych skutkových okolností. Pokiaľ žalobcovia ponúkli konkrétne tvrdenia o ich dotknutí sa na ich vlastníckych právach, ktoré svojou povahou môžu byť subsumované pod dotknutie na právach v zmysle § 127 Občianskeho zákonníka, bolo potom povinnosťou správnych orgánov vyjadriť sa priamo k týmto tvrdeniam. Inak sú ich rozhodnutia nedostatočne odôvodnené, pretože nedávajú odpoveď na zásadnú otázku, a to prečo žalobcovia ani za týchto skutkových okolností nie sú dotknutí na svojich vlastníckych právach ako vlastníci susednej stavby k umiestňovanej stavbe. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že otázku účastníctva posudzuje stavebný úrad podľa okolností konkrétneho prípadu, avšak v danom prípade z preskúmaných rozhodnutí nie je zrejmé, ako vyhodnotil tvrdenia žalobcov v tomto konkrétnom prípade.

19. Kasačný súd teda konštatuje, že napadnutý rozsudok je vecne správny, keď preskúmané rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutia zrušil ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. d) a 191 ods. 3 písm. a) SSP. Správny súd pritom nezaujal právny názor, že žalobcov je potrebné považovať za účastníkov územného konania o povolení stavby, ako sa to uvádza v kasačnej sťažnosti. Kasačný súd však uvádza, že z okolností daného prípadu (charakter navrhovanej stavby, jej navrhované umiestnenie, umiestnenie rodinného domu žalobcov, obsah ich tvrdení o dotknutí na ich vlastníckych právach) sa kasačnému súdu javí, že žalobcom svedčí právne postavenie účastníkov územného konania, pokiaľ sa nepreukáže opak.

20. Z vyššie uvedených dôvodov kasačný súd vyhodnotil kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú a podľa § 461 SSP ju zamietol.

21. Na záver kasačný súd uvádza, že so žalovaným konal s právnym nástupcom Ministerstva dopravy a výstavby SR, ktorým je podľa z. č. 172/2002 Z. z. Úrad pre územné plánovanie a výstavbu SR, ktorý podľa § 2 písm. b) bod 8 z. č. 608/2003 Z. z. o štátnej správe pre územné plánovanie, stavebný poriadok a bývanie v znení od 1.1.2023 preskúmava rozhodnutia okresného úradu v sídle kraja vydané v správnom konaní. Konal s ním bez zastúpenia advokátskou kanceláriou (hoci kasačnému súdu predložil plnú moc na zastupovanie pre advokátsku kanceláriu BADUCCI Legal s.r.o. zo dňa 14.2.2023), pretože z plnej moci nevyplýva, že by bol žalovaný zastúpený aj v konaní pred kasačným súdom.

22. O náhrade trov kasačného konania bolo rozhodnuté vo vzťahu k žalobcom podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalobcovia boli v kasačnom konaní úspešní a preto majú právo voči žalovanému na náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania v celom rozsahu. Žalovaný nemá právo na náhradu týchto trov (§ 168 SSP a contrario). Ďalším účastníkom súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, pretože im v kasačnom konaní nevznikla žiadna povinnosť, ktorú by im súd uložil (§ 169 SSP a contrario).

23. Výrok napadnutého rozsudku o odmietnutí časti žaloby nebol kasačnou sťažnosťou napadnutý, je nezávislý od preskúvaných výrokov, preto zostáva nedotknutý.

24. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.